

### Byebye!

Voor deze laatste taaloefening in, zoals sommigen zouden zeggen ‘archaïsche’ vorm, wilden wij vol melancholie terugblikken op acht jaar Amersfoortse dictees, maar in no time strandde dit quasiludieke gedachtespel op de klinkers van de keistad.

Al brainstormend ontdekten we namelijk dat het niet grappig is om weer te schrijven over die negen-tot-vijftypes uit Vinex-wijken, die vol bravoure eropuit trekken en zich met tuktuks langs onze feeëriek, esthetisch verantwoorde topattracties manoeuvreren, zoals de Koppelpoort en de Onze-Lieve-Vrouwetoren, omdat ze per se niets van de middeleeuwse binnenstad willen missen.

Aantrekkelijk leek het ons ook geenszins om u nogmaals te confronteren met het eenentwintigste-eeuwse Eemplein, of zoals Guido het destijds enigszins cynisch verwoordde: dat elektriserende en fascinerende eldorado vol authenticiteit aan de Kleine Koppel.

Redelijk snel waren wij het erover eens dat de perikelen rondom de westelijke rondweg en het nieuwe Meander Medisch Centrum ook een no-goarea waren, omdat we het niet weer over knarsetandende populatie-ecologen en zanikende chauffeurs van fourwheeldrives, fietsen en soortgelijke privécarrosserieën wilden hebben, noch over de verhuizing van stethoscopen, intensive cares, couveuses et cetera.

Weliswaar belangrijk, maar ook niet zo geschikt voor deze ietwat droevige laatste spellingstrijd in Standaardnederlands, leek ons de exodus van de Belgen in de Eerste Wereldoorlog, je weet wel: die duizenden Vlaams- en Franstalige zuiderburen die het oorlogsgeweld ontvluchtten met paard-en-wagen vol karbiezen en in groten getale barmhartig werden opgevangen in Amersfoort.

En we gaan ook niet weer jeremiëren over bere-interessante zoölogische creaturen, zoals kangoeroes, kaketoës, papegaaien, beyoncévliegen, pinguïns en andere exceptionele soorten, waaronder een vale gierkuiken en een leeuw met een dwarslaesie in ons dierenpark in Amersfoort.

Laten we er als de wiedeweerga mee ophouden, besloten we toen, want na al dat kunst- en vliegwerk wordt het hoog tijd voor iets nieuws dat alle taalfreaks, spellingnerds, vrolijke fransen, dicteediehards en natuurlijk ook vele getatoeëerde hipsters uit de culturele scene in extase brengt; dus vandaag nog eenmaal acte de présence en dit is geen 1 aprilgrap: adieu!